

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับอคติของวัยรุ่นต่อการรักเพศเดียวกันของชายและหญิง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่น อายุระหว่าง 18 – 20 ปี จำนวน 300 คน โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำเสนอด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) สรุปลักษณะและพฤติกรรมของนักเรียน และใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับอคติของวัยรุ่นต่อชายและหญิงรักเพศเดียวกัน โดยการนำเสนอข้อมูลจะแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์แบบขั้นตอน (stepwise) โดยวิเคราะห์แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- 2.1 อคติต่อชายรักเพศเดียวกัน
- 2.2 อคติต่อหญิงรักเพศเดียวกัน
- 2.3 อคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว
- 2.4 อคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แสดงในรูปแบบของจำนวน และร้อยละ แสดงในตาราง
ดังนี้

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ เปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่น ชาย และ หญิง ($n = 300$)

อายุ (ปี)	กลุ่มวัยรุ่น				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
18	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	30	10.0	50	16.7	80	26.7
19	47	15.7	47	15.6	94	31.3
20	84	28.0	42	14.0	126	42.0
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 20 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 42.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 28.0 เพศหญิงร้อยละ 14.0) รองลงมาคืออายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 15.7 เพศหญิงร้อยละ 15.6) และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคืออายุ 18 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 26.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 10.0 เพศหญิงร้อยละ 16.7) โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 19 ปี 1 เดือน 25 วัน

ตารางที่ 6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง (n = 300)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถม	33	11.0	7	2.3	40	13.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	30	10.0	22	7.3	52	17.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	17	5.7	22	7.3	39	13.0
ปวช.	11	3.7	15	5.0	26	8.7
ปวส.	19	6.3	19	6.4	38	12.7
ปริญญาตรี	51	17.0	54	18.0	105	35.0
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 17.0 เพศหญิงร้อยละ 18.0) รองลงมาระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 10.0 เพศหญิงร้อยละ 7.3) และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดระดับการศึกษา ปวช. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 3.7 เพศหญิงร้อยละ 5.0)

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาททางเพศ เปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง ($n = 300$)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บทบาททางเพศหญิง	28	9.4	25	8.3	53	17.7
บทบาททางเพศชาย	31	10.4	7	2.3	38	12.7
บทบาททางเพศแอนโดรจีเนีย	47	15.6	47	15.7	94	31.3
บทบาททางเพศไม่แน่นอน	55	18.3	60	20.0	115	38.3
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาททางเพศไม่แน่นอน จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 18.3 เพศหญิงร้อยละ 20.0) รองลงมาคือบทบาททางเพศแอนโดรจีเนีย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 15.6 เพศหญิงร้อยละ 15.7) และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ บทบาททางเพศชาย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 10.4 เพศหญิงร้อยละ 2.3)

ตารางที่ 8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิภาคเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง ($n = 300$)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	62	20.7	74	24.6	136	45.3
ต่างจังหวัด	99	33.0	64	21.7	163	54.7
รวม	163	53.7	139	46.3	300	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 (เพศชายร้อยละ 33.0 เพศหญิงร้อยละ 21.7) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครนั้นมีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 (เพศชายร้อยละ 20.7 เพศหญิงร้อยละ 24.6)

ตารางที่ 9

การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน จำแนกตามการติดต่อสื่อสาร การมีสมาชิกในครอบครัว การมีญาติ การมีเพื่อนเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน การพบเห็น และการได้รับความรู้ความเข้าใจต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน เปรียบเทียบระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ($n = 300$)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อสื่อสารกับบุคคลรักเพศเดียวกัน						
บ่อยครั้ง	70	23.4	70	23.3	140	46.7
บางครั้ง	79	26.3	59	19.7	138	46.0
ไม่เคยเลย	12	4.0	10	3.3	22	7.3
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0
สมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน						
มี	14	4.7	15	5.0	29	9.7
ไม่มี	147	49.0	124	41.3	271	90.3
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0
ญาติมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน						
มี	35	11.7	35	11.6	70	23.3
ไม่มี	126	42.0	104	34.7	230	76.7
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0
เพื่อนมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน						
มี	64	21.4	85	28.3	149	49.7
ไม่มี	97	32.3	54	18.0	151	50.3
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0
พบเห็นบุคคลที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน						
พบบ่อย	60	20.0	65	21.7	125	41.7
พบบ้าง	65	21.7	61	20.3	126	42.0
ไม่พบเลย	36	12.0	13	4.3	49	16.3
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0
ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลรักเพศเดียวกัน						
มากกว่าแต่ก่อน	83	27.7	88	29.3	171	57.0
เท่ากับแต่ก่อน	40	13.3	38	12.7	78	26.0
น้อยกว่าแต่ก่อน	6	2.0	7	2.3	13	4.3
ไม่เคยได้รับเลย	32	10.7	6	2.0	38	12.7
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อยครั้ง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 23.4 เพศหญิงร้อยละ 23.3) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการติดต่อสื่อสารบางครั้งกับบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 26.3 เพศหญิงร้อยละ 19.7) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยติดต่อสื่อสารกับบุคคลรักเพศเดียวกันเลย มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 (เพศชายร้อยละ 4.0 เพศหญิงร้อยละ 3.3) จากนั้นผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลของการที่กลุ่มตัวอย่างติดต่อสื่อสารกับบุคคลรักเพศเดียวกันในหัวข้อต่างๆ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่สมาชิกในครอบครัว ญาติ และเพื่อนเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน การพบเห็นพฤติกรรมรักเพศเดียวกันของกลุ่มตัวอย่าง และความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกในครอบครัวเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 4.7 เพศหญิงร้อยละ 5.0) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 90.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 49 เพศหญิงร้อยละ 41.3)

กลุ่มตัวอย่างมีญาติเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 11.7 เพศหญิงร้อยละ 11.6) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 42 เพศหญิงร้อยละ 34.7)

กลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 21.4 เพศหญิงร้อยละ 28.3) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพื่อนเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 32.3 เพศหญิงร้อยละ 18.0)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบเห็นบุคคลที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันบ้างเป็นบางครั้ง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 21.7 เพศหญิงร้อยละ 20.3) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างพบเห็นบุคคลที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันบ่อยครั้ง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 20.0 เพศหญิงร้อยละ 21.7) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยบุคคลที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันเลย มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 (เพศชายร้อยละ 12.0 เพศหญิงร้อยละ 4.3)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลรักเพศเดียวกันมากกว่าเมื่อก่อน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 27.7 เพศหญิงร้อยละ 29.3) รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลรักเพศเดียวกันเท่ากับเมื่อก่อน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 13.3 เพศหญิงร้อยละ 12.7), กลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลรักเพศเดียวกันเลย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 10.7 เพศหญิงร้อยละ 2.0) ส่วนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลรักเพศเดียวกันน้อยกว่าเมื่อก่อนมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 2.0 เพศหญิงร้อยละ 2.3)

ตารางที่ 10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแบบในสังคมที่เป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน
เปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง (n = 300)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวแบบในสังคมที่เป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน						
มี	18	6.0	28	9.3	46	15.3
ไม่มี	143	47.7	111	37.0	254	84.7
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมที่เป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน
จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 6.0 เพศหญิงร้อยละ
9.3) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมที่เป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 254
คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 47.7 เพศหญิงร้อยละ 37.0)

ตารางที่ 11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ความกดดันของเพื่อนที่ส่งผลต่ออคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน เปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง ($n = 300$)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การรับรู้ความกดดันของเพื่อน						
มี	52	17.3	24	8.0	76	25.3
ไม่มี	109	36.4	115	38.3	224	74.7
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 17.3 เพศหญิงร้อยละ 8.0) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมีจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 36.4 เพศหญิงร้อยละ 38.3)

ตารางที่ 12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแบบในครอบครัวที่แสดงอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันที่กลุ่มตัวอย่างพบเห็น เปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง (n = 300)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวแบบในครอบครัวที่แสดงอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน						
พ่อ	34	11.3	23	7.7	57	19.0
แม่	6	2.0	9	3.0	15	5.0
พ่อและแม่	38	12.7	23	7.6	61	20.3
ไม่มี	83	27.7	84	28.0	167	55.7
รวม	161	53.7	139	46.3	300	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรายงานว่าตัวแบบในครอบครัวที่แสดงอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมากที่สุดคือ พ่อและแม่ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 12.7 เพศหญิงร้อยละ 7.6) รองลงมาคือ อคติที่แสดงออกโดยพ่อเพียงคนเดียว จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 11.3 เพศหญิงร้อยละ 7.7) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายงานว่าไม่พบว่าตัวแบบในครอบครัวคนใดแสดงอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 27.7 เพศหญิงร้อยละ 28.0)

2. การวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรเข้าสมการเพื่อวิเคราะห์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 ตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพล อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน

ตารางที่ 13

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R square) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R square change) ในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

Model	R	R square	Adjusted R Square	R square change	F
อำนาจนิยม	.632	.399	.397	.399	196.904***
อำนาจนิยม เพศหญิง	.665	.442	.438	.043	116.947***
อำนาจนิยม เพศหญิง ตัวแบบในสังคม เป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน	.688	.473	.468	.031	88.907***
อำนาจนิยม เพศหญิง ตัวแบบในสังคม เป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน พ่อและแม่ไม่มีอคติ	.704	.496	.489	.023	72.149***
อำนาจนิยม เพศหญิง ตัวแบบในสังคม เป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน พ่อและแม่ไม่มีอคติ บทบาททางเพศหญิง	.713	.508	.500	.012	60.313***
อำนาจนิยม เพศหญิง ตัวแบบในสังคม เป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน พ่อและแม่ไม่มีอคติ บทบาททางเพศหญิง เพื่อนมีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน	.720	.518	.509	.010	52.219***

หมายเหตุ *** $P < .001$

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) พบว่า บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม สามารถอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เท่ากับ .399 แสดงว่าบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสามารถพยากรณ์อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้ร้อยละ 39.9

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวทำนายเพศหญิงเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .442 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมและเพศหญิงสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 44.2

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวทำนายการมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไปอีก พบว่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายเพิ่มขึ้นเป็น .473 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง และการมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อบุคคลรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 47.3

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวทำนายพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไปอีก พบว่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายเพิ่มขึ้นเป็น .496 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน และพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อบุคคลรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 49.6

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวทำนายบทบาททางเพศหญิงเข้าไปอีก พบว่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายเพิ่มขึ้นเป็น .508 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน พ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน และบทบาททางเพศหญิง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อบุคคลรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 50.8

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวทำนายรับรู้ว่าเป็นมือคิตต่อบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไปอีก พบว่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายเพิ่มขึ้นเป็น .518 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง การมีบุคคลที่ชื่นชอบ

ในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน พ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิงและรับรู้ว่าเพื่อนมีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อบุคคลรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 51.8

โดยสรุปค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายทั้ง 6 ตัวแปร กับตัวแปรอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันมีค่าเท่ากับ .518 มีค่าสูงสุดกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายแต่ละตัวกับตัวแปรอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน แสดงว่าตัวแปรทำนาย 6 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้ดีกว่าการใช้ตัวทำนายตัวเดียว ซึ่งตัวทำนายทั้ง 6 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตารางที่ 14

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ Beta และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้ทำนายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t
(Constant)	20.736	5.784	-	3.585***
1. อำนาจนิยม	.670	.059	.507	11.445***
2. เพศหญิง	-7.208	1.765	-.173	-4.083***
3. ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน	-10.079	2.394	-.175	-4.210***
4. พ่อและแม่ไม่มีอคติ	-5.205	1.883	-.124	-2.765**
5. บทบาททางเพศหญิง	-17.498	6.623	-.108	-2.642**
6. เพื่อนมีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน	5.293	2.110	.111	2.508*

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยวิธีการ Stepwise พบว่าตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีดังนี้ ได้แก่ อำนาจนิยม เพศหญิง การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน พ่อและแม่ไม่มีอคติ บทบาททางเพศหญิง และการรับรู้ว่าเป็นเพื่อนมีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน โดยตัวแปรที่มีความสำคัญในการทำนายสูงที่สุด คือ อำนาจนิยม ($Beta = .507$) รองลงมาคือการมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.175$) เพศหญิง ($Beta = -.173$) พ่อและแม่ไม่มีอคติ ($Beta = -.124$) การรับรู้ว่าเป็นเพื่อนมีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = .111$) และบทบาททางเพศหญิง ($Beta = -.108$) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย เท่ากับ .670, -10.079, -7.208, -5.205, 5.293 และ -17.498 ตามลำดับ โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 20.736 + .670AU - 7.208FE - 10.079SM - 5.205FM - 17.498FN + 5.293FP$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y' = .507AU - .173FE - .175SM - .124FM - .108FN + .111FP$$

หมายเหตุ: Y, Y' = อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน AU = อำนาจนิยม
 FE = เพศหญิง FM = พ่อและแม่ไม่มีอคติ
 FN = บทบาททางเพศหญิง SM = ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน
 FP = การรับรู้ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน

นอกจากนั้นยังพบว่า วัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเพิ่มมากขึ้นจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันมากขึ้นด้วย ในขณะที่ตัวแปรอื่น เป็นตัวแปรดัมมี่ ซึ่งมีการแปลความหมายต่างจากการแปลความหมายในสมการถดถอยในสมการถดถอยธรรมดา นั่นคือ แปลความหมายในลักษณะค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้นๆ สูงกว่า ตัวแปรดัมมี่อื่นเป็นจำนวนเท่าใด (นางลักษณ วิรัชชัย, 2542) พบว่า วัยรุ่นเพศหญิงจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันต่ำกว่าวัยรุ่นเพศชาย วัยรุ่นที่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันต่ำกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน วัยรุ่นที่มีพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ (พ่อมีอคติ แม่มีอคติ และพ่อและแม่มีอคติ) วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศหญิงจะมีอคติต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศแอนโดรจีนี และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน) และวัยรุ่นที่รับรู้ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันมากกว่าวัยรุ่นที่รับรู้ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน

2.2 ตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน

ตารางที่ 15

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R square) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R square change) ในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

Model	R	R square	Adjusted R Square	R square change	F
อำนาจนิยม	.685	.469	.467	.469	260.803***
อำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติ	.701	.491	.488	.022	141.846***
อำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติ ปริญาตรี	.714	.510	.505	.019	101.796***
อำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติ ปริญาตรี ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน	.725	.526	.519	.015	80.902***
อำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติ ปริญาตรี ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศไม่ชัดเจน	.736	.541	.533	.015	68.637***
อำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติ ปริญาตรี ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศไม่ชัดเจน บทบาททางเพศหญิง	.743	.552	.542	.010	59.461***
อำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติ ปริญาตรี ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศไม่ชัดเจน บทบาททางเพศหญิง เพศหญิง	.749	.561	.550	.009	52.698***

หมายเหตุ *** $p < .001$

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) พบว่า บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม สามารถอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เท่ากับ .469 แสดงว่าบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสามารถพยากรณ์อคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันได้ร้อยละ 46.9

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวทำนายพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .491 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมและพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 49.1

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวทำนายระดับการศึกษาปริญญาตรีเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .510 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน และระดับการศึกษาปริญญาตรี สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 51.0

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวทำนายการมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .526 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ระดับการศึกษาปริญญาตรี และการมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 52.6

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวทำนายบทบาททางเพศไม่ชัดเจนเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .541 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ระดับการศึกษาปริญญาตรี การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 54.1

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวทำนายบทบาททางเพศหญิงเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .552 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่น

คือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ระดับการศึกษาปริญญาตรี การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศไม่ชัดเจน และบทบาททางเพศหญิง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 55.2

ขั้นที่ 7 เมื่อเพิ่มตัวทำนายเพศหญิงเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .561 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ระดับการศึกษาปริญญาตรี การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศไม่ชัดเจน และบทบาททางเพศหญิง และเพศหญิง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 56.1

โดยสรุปค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายทั้ง 7 ตัวแปร กับตัวแปรอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันมีค่าเท่ากับ .561 มีค่าสูงสุดกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายแต่ละตัวกับตัวแปรอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน แสดงว่าตัวแปรทำนาย 7 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันได้ดีกว่าการใช้ตัวทำนายตัวเดียว ซึ่งตัวทำนายทั้ง 7 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตารางที่ 16

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ Beta และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้ทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t
(Constant)	19.611	6.662		2.944**
1. อำนาจนิยม	.668	.065	.516	10.333***
2. พ่อและแม่ไม่มีอคติ	-5.752	1.700	-.140	-3.383**
3. ระดับปริญญาตรี	-6.407	2.010	-.150	-3.187**
4. ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน	-7.653	.261	-.136	-3.385**
5. บทบาททางเพศไม่ชัดเจน	15.323	5.002	.122	3.063**
6. บทบาททางเพศหญิง	-15.524	6.214	-.098	-2.498*
7. เพศหญิง	-4.035	1.649	-.099	-2.447*

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยวิธีการ Stepwise พบว่าตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีดังนี้ ได้แก่ บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม พ่อและแม่ไม่มีอคติ การศึกษาระดับปริญญาตรี ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศไม่ชัดเจน บทบาททางเพศหญิง และเพศหญิง โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักสูงสุดในการอธิบาย คือ บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ($Beta = .516$) รองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาตรี ($Beta = -.150$) ตัวแบบพ่อแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.140$) ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.136$) บทบาททางเพศไม่ชัดเจน ($Beta = .122$) บทบาททางเพศหญิง ($Beta = -.099$) และเพศหญิง ($Beta = -.098$) โดยมี ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ .668, -6.407, -5.752, -7.653, 15.323, -4.035 และ -15.524 ตามลำดับ โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 19.611 + .668AU - 5.752FM - 6.407BD - 7.653SM + 15.323US - 15.524FN - 4.035FE$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y' = .561AU - .140FM - .150BD - .140SM + .122US - .098FN - .099FE$$

หมายเหตุ: Y, Y' =	อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน	AU =	อำนาจนิยม
FE =	เพศหญิง	FM =	พ่อและแม่ไม่มีอคติ
FN =	บทบาททางเพศหญิง	SM =	ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน
BD =	ระดับการศึกษาปริญญาตรี	US =	บทบาททางเพศไม่ชัดเจน
FP =	การรับรู้ว่าเป็นมือคิตต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน		

นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเพิ่มมากขึ้นจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันมากขึ้นด้วย ส่วนตัวแปรอื่นๆ พบว่า เป็นตัวแปรดัมมี่ ได้แก่ พ่อและแม่ไม่มีอคติ การศึกษาระดับปริญญาตรี ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศไม่ชัดเจน บทบาททางเพศหญิง และเพศหญิงมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีการแปลความหมายต่างจากการแปลความหมายในสมการถดถอยในสมการถดถอยธรรมดา นั่นคือ แปลความหมายในลักษณะค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้นๆ สูงกว่า ตัวแปรดัมมี่อื่นเป็นจำนวนเท่าใด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) พบว่าวัยรุ่นที่มีพ่อแม่ที่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ (พ่อและแม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน พ่อมีอคติเท่านั้น และแม่มีอคติเท่านั้น) วัยรุ่นที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ (ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. และปวส.) วัยรุ่นที่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันต่ำกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศแบบบทบาททางเพศไม่ชัดเจนจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศหญิง และบทบาททางเพศแอนโดรจีนี) วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศหญิง จะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันต่ำกว่ากลุ่มอื่น (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศแอนโดรจีนี และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน) และวัยรุ่นเพศหญิงมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันน้อยกว่าเพศชาย

เมื่อพิจารณา ค่า VIF (Variance Inflation Factor) และ Tolerance ไม่พบปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ

2.3 ตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลกับอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 17

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R square) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R square change) ในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

Model	R	R square	Adjusted R Square	R square change	F
อำนาจนิยม	.557	.310	.308	.310	133.052***
อำนาจนิยม เพศหญิง	.596	.355	.351	.045	81.228***
อำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน	.617	.381	.375	.026	60.323***
อำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง	.639	.408	.400	.027	50.534***
อำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง พ่อและแม่ไม่มีอคติ	.653	.426	.416	.018	43.307***
อำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง พ่อและแม่ไม่มีอคติ มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย	.661	.437	.426	.011	37.667***
อำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง พ่อและแม่ไม่มีอคติ มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย ภูมิลำเนากรุงเทพมหานคร	.670	.448	.435	.011	33.675***

หมายเหตุ *** $p < .001$

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) พบว่า บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม สามารถอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .310 แสดงว่าบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสามารถพยากรณ์อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้ร้อยละ 31.0

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวทำนายเพศหญิงเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .355 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมและเพศหญิงสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 35.5

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวทำนายบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .381 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง และบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 38.1

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวทำนายบทบาททางเพศหญิงเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .408 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน และบทบาททางเพศหญิง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 40.8

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวแบบพ่อแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .426 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง และตัวแบบพ่อแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 42.6

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวทำนายปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อยเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .437 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง ตัวแบบพ่อแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 43.7

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวทำนายภูมิฐานะทางสังคมมหานครเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .448 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม เพศหญิง บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง ตัวแบบพ่อแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย และภูมิฐานะทางสังคมมหานคร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 44.8

โดยสรุปค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายทั้ง 7 ตัวแปร กับตัวแปรอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวมีค่าเท่ากับ .448 มีค่าสูงสุดกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายแต่ละตัวกับตัวแปรอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว แสดงว่าตัวแปรทำนาย 7 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้ดีกว่าการใช้ตัวทำนายตัวเดียว ซึ่งตัวทำนายทั้ง 7 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตารางที่ 18

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ Beta และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้ทำนายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t
(Constant)	35.013	5.825		6.010***
1. อำนาจนิยม	.558	.059	.462	9.529***
2. เพศหญิง	-7.417	1.727	-.194	-4.295***
3. บุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน	-7.284	2.385	-.138	-3.055**
4. บทบาททางเพศหญิง	-24.590	6.499	-.166	-3.784***
5. พ่อและแม่ไม่มีอคติ	-5.770	1.783	-.151	-3.236**
6. มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย	-4.459	1.746	-.115	-2.553*
7. ภูมิลำเนากรุงเทพมหานคร	-4.134	1.701	-.109	-2.431*

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยวิธีการ Stepwise พบว่าตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีดังนี้ ได้แก่ อำนาจนิยม เพศหญิง การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง ตัวแบบพ่อแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย และการมีภูมิลำเนากรุงเทพมหานคร โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักสูงที่สุดในการอธิบาย คือ อำนาจนิยม ($Beta = .462$) รองลงมาคือ เพศหญิง ($Beta = -.194$) บทบาททางเพศหญิง ($Beta = -.166$) ตัวแบบพ่อแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.151$) การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.138$) การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย ($Beta = -.115$) และภูมิลำเนากรุงเทพฯ ($Beta = -.109$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ .558, -7.417, -24.590, -5.770, -7.284, -4.459 และ -4.134 ตามลำดับ โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปแบบเดิม

$$Y = 35.013 + .558AU - 7.417FE - 7.284SM - 24.590FN - 5.770FM - 4.459AL - 4.134BK$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y' = .462AU - .194FE - .138SM - .166FN - .151FM - .115AL - 109BK$$

หมายเหตุ: Y, Y' = อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน	AU = อำนาจนิยม
FE = เพศหญิง	FM = พ่อและแม่ไม่มีอคติ
FN = บทบาททางเพศหญิง	SM = ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน
BD = ระดับการศึกษาปริญญาตรี	US = บทบาททางเพศไม่ชัดเจน
FP = การรับรู้ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน	BK = ภูมิลำเนากรุงเทพมหานคร
AL = การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย	

นอกจากนั้นยังพบว่า วัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเพิ่มมากขึ้นจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวมากขึ้นด้วย ในขณะที่ตัวแปรอื่น เป็นตัวแปรดัมมี่ ซึ่งมีการแปลความหมายต่างจากการแปลความหมายในสมการถดถอยในสมการถดถอยธรรมดา นั่นคือ แปลในลักษณะค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้นๆ สูงกว่าตัวแปรดัมมี่อื่นเป็นจำนวนเท่าใด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) พบว่า วัยรุ่นเพศหญิงมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นเพศชาย วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศหญิงจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่น (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศแอนโดรจีนี และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน) วัยรุ่นที่มีตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน วัยรุ่นที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อยมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ (มีปฏิสัมพันธ์บ้างบางครั้ง และไม่มีการปฏิสัมพันธ์กันเลย) และวัยรุ่นที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าวัยรุ่นที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด

2.4 ตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความถี่ของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 19

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R square) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R square change) ในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

Model	R	R square	Adjusted R Square	R square change	F
อำนาจนิยม	.660	.435	.433	.455	227.484***
อำนาจนิยม ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน	.678	.459	.456	.024	124.932***
อำนาจนิยม ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง	.695	.483	.477	.023	91.120***
อำนาจนิยม ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง พ่อและแม่ไม่มีอคติ	.707	.500	.493	.017	73.016***
อำนาจนิยม ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง พ่อและแม่ไม่มีอคติ เพศหญิง	.718	.516	.508	.016	62.103***

หมายเหตุ *** $p < .001$

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) พบว่าบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม สามารถอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เท่ากับ .435 แสดงว่าบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมสามารถพยากรณ์อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้ร้อยละ 43.5

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .459 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม และตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 45.9

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวทำนายบทบาททางเพศหญิงเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .483 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน และบทบาททางเพศหญิง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 48.3

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวทำนายตัวแบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .500 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง และตัวแบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 50.0

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวทำนายเพศหญิงเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .516 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง ตัวแบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน และเพศหญิง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 โดยมีความแปรปรวนรวมร้อยละ 51.6

โดยสรุปค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายทั้ง 5 ตัวแปร กับตัวแปรอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวมีค่าเท่ากับ .516 มีค่าสูงสุดกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายแต่ละตัวกับตัวแปรอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว แสดงว่าตัวแปรทำนาย 5 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้ดีกว่าการใช้ตัวทำนายตัวเดียว ซึ่งตัวทำนายทั้ง 5 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตารางที่ 20

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ Beta และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้ทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t
(Constant)	12.954	5.644		2.295***
1. อำนาจนิยม	.738	.057	.572	12.986***
2. ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน	-7.954	2.338	-.142	-3.403**
3. บทบาททางเพศหญิง	-22.588	6.465	-.143	-3.494**
4. พ่อและแม่ไม่มีอคติ	-5.577	1.765	-.136	-2.159**
5. เพศหญิง	-5.335	1.711	-.131	-2.118**

หมายเหตุ ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยวิธีการ Stepwise พบว่าตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีดังนี้ ได้แก่ อำนาจนิยม ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน บทบาททางเพศหญิง ตัวแบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน และเพศหญิง โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักสูงที่สุดในการอธิบาย คือ อำนาจนิยม (Beta = .572) รองลงมาคือ บทบาททางเพศหญิง (Beta = -.143) ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันตัว (Beta = -.142) แบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน (Beta = -.136) และเพศหญิง (Beta = -.131) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ .738, -22.588, -7.954, -5.577 และ -5.335 ตามลำดับ โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปแบบเดิม

$$Y = 12.954 + .738AU - 7.954SM - 22.588FN - 5.577FM - 5.335FE$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y' = .572AU - .142SM - .143FN - .136FM - .131FE$$

หมายเหตุ: Y, Y' = อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน AU = อำนาจนิยม
 FE = เพศหญิง FM = พ่อและแม่ไม่มีอคติ
 FN = บทบาททางเพศหญิง SM = ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน

นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเพิ่มมากขึ้นจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวเพิ่มมากขึ้นด้วย ส่วนตัวแปรอื่นๆ พบว่าเป็นตัวแปรดัมมี่ซึ่งมีการแปลความหมายต่างจากการแปลความหมายในสมการถดถอยในสมการถดถอยธรรมดา นั่นคือ แปลในลักษณะค่าเฉลี่ยของตัวแปรนั้นๆ สูงกว่าตัวแปรดัมมี่อื่นเป็นจำนวนเท่าใด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) พบว่า วัยรุ่นที่มีตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศหญิงจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่น (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศแอนโดรจีนี และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน) วัยรุ่นที่มีตัวแบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันน้อยกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ (พ่อมีอคติ แม่มีอคติ และพ่อและแม่มีอคติ) และวัยรุ่นเพศหญิงจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นเพศชาย

เมื่อพิจารณา ค่า VIF (Variance Inflation Factor) และ Tolerance ไม่พบปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ

